

Sygn. akt IV P 79/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący – SSR Marta Ładzińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 26 sierpnia 2020 r. w J.

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko B. J.

o wynagrodzenie

postanawia:

I. na podstawie przepisu art. 355 k.p.c. umorzyć postępowanie;

II. kosztami sądowymi obciążyć Skarb Państwa;

III. zasądzić od pozwanej B. J. na rzecz powódki P. W. kwotę 675 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa advokackiego – na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności advokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30.04.2020 r. (data nadania) powódka P. W. reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika wniosła o zasądzenie na jej od pozwanej B. J. rzecz kwoty 2.101,27 zł tytułem zaległego wynagrodzenia za marzec 2020 r. Wniosła o wydanie nakazu zapłaty, a w razie uznania, że brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty – o wydanie wyroku uwzględniającego jej żądanie. Powódka zażądała nadto zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa advokackiego wg norm przepisanych oraz kwoty 5,90 zł tytułem zwrotu kosztów wezwania skierowanego do pozwanej

Zarządzeniem z dnia 14 maja 2020 r. stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, w związku z żądaniem zawartym w punkcie 7 pozwu. Powódka zażądała bowiem zasądzenia kwoty 5,90 zł tytułem zwrotu kosztów wezwania skierowanego do pozwanej, określając, że jest to koszt postępowania. W ocenie Sądu żądanie zasądzenia zwrotu kosztów, które strona poniosła przed procesem z tytułu wezwania dłużnika do zapłaty nie stanowi kosztów postępowania w rozumieniu przepisu art. 98 k.p.c. Z tych względów sprawę skierowano do postępowania zwykłego.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zarzuciła, że spełniła świadczenie w dniu 1 czerwca 2020 r. Wniosła nadto o nieobciążanie jej kosztami procesu, jako podstawę wskazując przepis art. 102 k.p.c. oraz alternatywnie przepis art. 101 k.p.c.

Pismem procesowym z dnia 19.06.2020 r. (data nadania) powódka ze skutkiem prawnym cofnęła pozew, wskazując w uzasadnieniu, że pozwana uiszczała należność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka była zatrudniona u pozwanej jako recepcjonistka. Pozwana do dnia 1 czerwca 2020 r. nie uiściła na rzecz powódki części wynagrodzenia za marzec 2020 r. w kwocie 1.705,81 zł, płatnego do dnia 10 kwietnia 2020 r.

Powódka pismem z dnia 14.04.2020 r. wezwała pozwaną do zapłaty ww. kwoty. Pozwana nie uiściła należności przed dniem wniesienia pozwu. Pozwana zapłaciła powódce należność za marzec 2020 r. w dniu 1 czerwca 2020 r.

(**dowód** : bezsporne)

Sąd zważył, co następuje.

Postępowanie podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 k.p.c. wobec cofnięcia pozwu. W myśl przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a więc – do chwili jej wstępnej fazy, gdy rozpatrywane są wnioski formalne przed ustosunkowaniem się pozwanego do sprawy (por. Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. Erecińskiego, Wyd. Prawnicze, Warszawa 1997, str. 347).

W przedmiotowej sprawie pozew został cofnięty w określonym przez przepis art. 203 k.p.c. terminie.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II postanowienia znajduje oparcie w art. 102 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. oraz art. 113 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).

W toku postępowania powódka była zwolniona od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy.

Postępowanie zostało umorzone na skutek spełnienia żądania po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu, w związku z czym nie budzi wątpliwości, iż pozwana jest stroną, która - w rozumieniu art. 98 k.p.c. - proces przegrała, co winno skutkować obciążeniem jej kosztami sądowymi w zakresie opłaty sądowej. Biorąc jednak pod uwagę podniesione przez pozwaną argumenty, dotyczące jej trudnej sytuacji wywołanej przez pandemię (...)19, Sąd postanowił kosztami sądowymi (czyli brakującą opłatą) obciążyć Skarb Państwa, działając na podstawie przepisu art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

O kosztach zastępstwa procesowego w punkcie III postanowienia Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. Pozwana przegrała proces w całości. Powódka wzywała pozwaną do zapłaty pismem z dnia 14.04.2020 r., a następnie w dniu 30.04.2020 r. wniosła pozew. Pozwana uiściła zadość żądaniu powódki w dniu 1.06.2020 r. W związku z uiszczeniem żądanej kwoty po wytoczeniu powództwa nie można przyjąć, że pozwana nie dała powodu do wytoczenia powództwa i nie można zastosować przepisu art. 101 k.p.c.

W ocenie Sądu brak jest również podstaw do nieobciążania pozwanej kosztami zastępstwa adwokackiego poniesionymi przez powódkę na zasadzie art. 102 k.p.c. Nie tylko pozwana znajduje się obecnie w trudnej sytuacji materialnej w związku z koronawirusem. W sytuacji takiej znajduje się również powódka, która straciła prace u pozwanej. Z tych względów Sąd zastosował przepis art. 102 k.p.c. i obciążył pozwaną kosztami procesu jedynie w części, tj. w zakresie kosztów zastępstwa procesowego.

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należnych stronie pozwanej Sąd ustalił w oparciu o § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800). Koszty te wyniosły 900 zł x 75%, tj. 675 zł.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie II i III sentencji.

Sąd sporządził uzasadnienie orzeczenia odnośnie punktu II i III, albowiem pełnomocnik pozwanej we wniosku o uzasadnienie wskazał, że żąda uzasadnienia orzeczenia o kosztach postępowania. Kosztami postępowania są

natomiast koszty sądowe (o których orzeczono w punkcie II postanowienia) oraz koszty zastępstwa procesowego (o których orzeczono w punkcie III postanowienia).